Lietas Nr. 11096209311

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 7.novembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese G.Krieviņa

piedaloties prokurorei M.Griķei,

aizstāvei zvērinātai advokātei L.Rūsiņai,

pasludināja spriedumu atklātā tiesas sēdē izskatītajā krimināllietā, kurā **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ tīši nodarīja tādu miesas bojājumu, kas bīstams dzīvībai un bijis par iemeslu orgāna zaudēšanai un veselības traucējumiem, kas saistīts ar vispārējo darbaspēju paliekošu zaudējumu 50% apmērā /smags miesas bojājums/.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. A/ 2011.gada 18.jūlijā, laika posmā no plkst.21.30 līdz plkst.22.00, Rīgā, zālienā iepretim „Volvo" hallei, /adrese/, kur atradās ar paziņu /pers. B/. Savstarpēju strīda laikā ar /pers. B/, /pers. A/, dusmu un agresivitātes vadīts, paredzot savu darbību kaitējumu /pers. B/ veselībai un dzīvībai, paņēma līdzpaņemto nazi un ar to tīši iedūra /pers. B/ kreisajā sānā, vēdera rajonā, tas ir, dzīvībai svarīgu orgānu lokalizācijas vietā, pēc kā, atstājot /pers. B/, no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja, būdams vienaldzīgs pret savas prettiesiskās rīcības sekām.

/pers. A/ izdarītā dūriena rezultātā /pers. B/ nodarīti šādi miesas bojājumi: durti penetrējoša brūce kreisā sānā, ar resnās zarnas liesas leņķa un lejupejošās daļas bojājumu, kas izsauca asiņošanu vēdera dobumā /ap 2000 ml asiņu un asins recekļu/ un radīja nepieciešamību izgriezt lejupejošo zarnu, ar asinsizplūdumu lielajā jostas muskulī un jostas un zarnkaula muskulī, ar kreisās nieres un asinsvadu bojājumu, kas izsauca asiņošanu telpā aiz vēderplēves un radīja nepieciešamību izņemt kreiso nieri. Miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai un kreisās nieres izņemšana radījusi vispārējo darbspēju paliekošu zaudējumu 50% apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā.

Juridiskās palīdzības administrācija pirmstiesas izmeklēšanā lūgusi Rīgas pilsētas Kurzemes rajona prokuratūru šajā kriminālprocesā uzturēt tiesā pieteikumu par kompensācijas Ls 420 piedziņu no apsūdzētā /1.sējuma lietas 105.-106.lapa/.

Pirmstiesas izmeklēšanā cietušais /pers. B/ pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā Ls 231 apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju Ls 15 000 apmērā /1.sējuma lietas 213.-214.lapa ar tulkojumu lietas 215.-216.lapa/.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts pēc Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā neatzina. Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ izmantoja savas tiesības sniegt liecību un liecināja, ka vispār apsūdzībā norādītajā datumā viņš bijis kopā ar cietušo šajā vietā, taču jau ap plkst.21.30 viņš devies mājās un kategoriski noliedza, viņš cietušajam būtu nodarījis miesas bojājumus, iedurot ar nazi, sīkākas liecības atteicās sniegt.

Pārbaudījusi pierādījumus lietā un novērtējusi tos kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas - par tīšu miesas bojājumu nodarīšanu, kas bīstams dzīvībai /smags miesas bojājums/, ir pierādīta.

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ uzturēja materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 231 apmērā, ko veido slimnīcas izdevumi un morālo kaitējumu - Ls 15 000 apmērā, atņemot Ls 420, ko viņš ir saņēmis no valsts kā kompensāciju, šobrīd uztur Ls 14 811 apmērā.

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ liecināja, ka apsūdzētais ir labs viņa paziņa, kuru pazīst pāris gadus, ar kuru līdz notikušajam bijušas labas savstarpējās attiecībās, tās pēc notikušā izbeigušās un liecināja, ka 18.datumā viņš un /pers. A/ sēdēja „Volvo" centra pļaviņā

viens otram pretī, sarunājās un dzēra alu. /pers. A/ bija nazis, kuru viņš izmantoja, lai sagrieztu zivi, uzkodu pie alus. Viņa mobilajam telefonam bija nosēdusies baterija, tāpēc viņš piezvanīja savai meitenei no apsūdzētā telefona. Apsūdzētajam kāds zvanīja, viņš neteica kas un, kāpēc vairākas reizes viņam zvana, vienā brīdī viņš zvanītāju ļoti rupji nolamāja. Cietušais saprata, ka apsūdzētais tā runā ar viņa māti, cietušais un apsūdzētais sāka runāt par cietušā māti, un apsūdzētais atkal sāka viņu rupji apsaukāt. /pers. A/ runāja pa telefonu ar cietušā māti vienu reizi, pārējās reizes, kad zvanīja /pers. B/ māte, /pers. A/ neatbildēja. Iespējams, ka /pers. B/ māte /pers. A/ kaut ko ir teikusi, kas apsūdzētajam nav paticis. Viņš cietušā mātei nav paticis, viņš to zināja, jo mamma to bija paudusi. Tam pamatā bija, ka apsūdzētā kompānija nebija laba, satiekoties ar /pers. A/ vienmēr viņš lietoja alkoholu, kā arī tas, ka apsūdzētais nekad nekam nepiekrīt, vienmēr aizstāv savu viedokli, vienmēr viņam ir taisnība, neklausa ne vecāku cilvēku, nav cieņas ne pret vienu. Cietušajam nebija pieņemami dzirdēt šādas rupjības par savu māti, tāpēc viņš piecēlās, lai kaut kā reaģētu. Arī apsūdzētais piecēlās, kurš bija uzbudināts, neapmierināts un tad viņš ar nazi, kas bija apsūdzētajam rokā, ar kuru viņš grieza uzkodas iepriekš, iedūra cietušajam**,** virzienā no apakšas uz augšu, tas notika vienā sekundē. Kur pēc tam nazis palika, /pers. B/ nezina. Cietušais no sākuma neko nejuta, pagāja nost, bija šoka stāvoklis**.** /pers. B/ sajuta sāpes un pagāja malā kādus 5-7 metrus, /pers. A/ zināja, ka ir iedūris, jo /pers. B/ pacēla T - kreklu un redzēja, ka tek asinis. /pers. A/ piegāja un painteresējās „Varbūt tevi līdz galam sagriezt?" uz ko /pers. B/ atbildēja: „Liec man mieru". Nebija nekādas reakcijas ne no paša, ne apsūdzētā puses, /pers. B/ nelūdza apsūdzētajam, lai izsauc ātro palīdzību, tikai pateica, lai liek mieru. /pers. A/ apgriezās, aizgāja, paņēma alu un mierīgi aizgāja. /pers. B/ aizgāja netālu, laikam 40 metrus un viņam kļuva tik slikti, ka viņš vairs nevarēja tālāk pārvietoties, cietušais notupās ar cerību, ka kāds ies garām, jo neko vairs nevarēja izdarīt. /pers. B/ liecināja, ka nevienu palīgā nesauca, bija zudušas runas spējas, visapkārt acīs satumsa. Pēc tam notikušo /pers. B/ atceras miglaini, jo bija zaudējis aptuveni 2,5 litrus asiņu, jaunieši izsauca ātro palīdzību, /pers. B/ jau bija zaudējis samaņu, samaņu atguva pēc operācijas. Slimnīcā, nākot pie samaņas cietušais saprata kas un, kā ir noticis, uzreiz pēc operācijas vēl bija šoks. Pēc operācijas cietušais policijas darbiniekam atbildēja uz jautājumiem pasakot, ka neko nezin un neko neparakstīja, cietušais palūdza, lai piezvana mammai, pasaka, ka viņš ir slimnīcā, iedeva viņas telefona numuru, tad policijas darbinieks aizgāja. Pirmajam policijas darbiniekam cietušais nebija nosaucis vainīgo. Nākamajā dienā atbrauca operatīvais darbinieks no Kurzemes iecirkņa, kurš jau zināja vainīgo un teica, ka /pers. A/ ir atzinis savu vainu un nav jēgas viņu aizstāvēt un cietušais nodomāja, ka, ja reiz pats /pers. A/ ir atzinies, tad nevajag slēpt, noklusēt, atbildēja uz jautājumiem un visu sīki izstāstīja, pieļāva, ka tas bija plkst.20.00. viss notika kādās minūtēs 25-30 līdz atbrauca ātrā palīdzība.

/pers. B/ sniegtās liecības ir analoģiskas 2011.gada 20.jūlijā iesniegumā norādītajam /1.sējuma lietas 10.lapa ar tulkojumu lietas 11.lapa/.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. C/ liecināja, ka nevienu no zālē esošajiem cilvēkiem viņa nepazīst, neatceras, kas noticis 2011.gada 18.jūlijā, norādīja, ka tajā laikā dežūrēja ātrajā palīdzībā Imantas apakšstacijā, kur viņa strādā par reanimatologu.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 2.punktu, tika nolasītas 2012.gda 8.oktobrī liecinieces /pers. C/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kurās lieciniece liecinājusi, ka 2011.gada 18.jūlijā plkst.22.03 Neatliekamās medicīniskās palīdzības centrā tika saņemts izsaukums no telefona numura 28824046 pēc adreses /adrese/ /uz pļavas pie gājēju pārejas/. Ierodoties norādītajā adresē plkst.22.07 brigādes Nr.102 sastāvā sastapa vīrieti, kurš nosaucās /pers. D/un paskaidroja, ka ejot garām šai vietai, ieraudzījis guļošu vīrieti un tūlīt izsaucis Neatliekamo medicīnisko palīdzību. /pers. D/ norādīja uz zemē guļošo vīrieti, pieejot pie vīrieša un uzrunājot viņu, tika noskaidroti vīrieša dati - tas bija /pers. B/. Uz jautājumu kādas viņam ir sūdzības, vīrietis atbildēja ar grūtībām, tika konstatēts, ka viņam ir apgrūtināta elpošana, nelaba dūša, vājredzība, stipras sāpes vēderā, periodiski zaudēja samaņu, nevarēja piecelties. Objektīvi vīrieša stāvoklis tobrīd bija smags. No vīrieša izelpas bija jūtama alkohola smaka, apskatot vīrieti, kreisā sāna rajonā nedaudz virs nabas līmeņa tika konstatēta durta brūce. No vīrieša paskaidrojumiem bija saprotams, ka viņam uzbrukuši divi vīrieši un apzaguši viņu, taču viņa paskaidrojumi bija saraustīti, jo viņa veselības stāvoklis bija smags. Ievainojums bija iegūts pirms Neatliekamās medicīniskās palīdzības atbraukšanas. Vīrietis tika nogādāts VSIA „P.Stradiņa universitātes slimnīca" tālākai stacionārās palīdzības sniegšanai, un ārstēšanai /1.sējums lietas 200.lapa/.

Pēc šo liecību nolasīšanas lieciniece apstiprināja, ka pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības ir patiesas un papildus liecināja, ka atceras, ka netālu atrodas taciņa no vilciena no Zolitūdes uz Imantu un tur gulēja vīrietis. Viņa stāvoklis bija ļoti smags, viņš tika ātri transportēts, viņš periodiski zaudēja samaņu, neko skaidri paskaidrot nevarēja. Ātrās palīdzības izsaucējs vēl bija klāt, viņa par izsaukumu aizpildījusi izsaukuma kartiņu, kurā viss sīki atspoguļots.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. F/ liecināja, ka tajā dienā un naktī strādāja /pers. E/ slimnīcā par atbildīgo ķirurgu, norādīja, ka ir redzējis cietušo /pers. B/, kurš ir bijis viņa pacients. /pers. B/ bija henatanomiski nestabils pacients ar lielu apjomu asins zudumu, hemoroloģiskā šokā uz robežas ar kontaktu, ar ārējo brūci kreisajā sānā, periterāla simptomātika, kas liecināja par iekšējo orgānu bojājumu, pacientu pēc sagatavošanas un izvērtēšanas operēja un pēc tam ārstēja. Operācijas laikā plaša retepretniāla hematoma kompresijas fāzē, tādēļ arī viņš ir palicis dzīvs un tad bija multipla orgānu bojājumi, nogriezta niere, sadragāta ar kājiņas maģistrālo asinsvadu bojājumu un resnās zarnas lejas leņķa caurejošs bojājums. Ar šādiem miesas bojājumiem viņam paveicās izdzīvot. Audi dislocējās, slēdza kanālu un radās slēgta telpa, kur asinis vairs nevarēja ieplūst, līdz ar to, tas zināmā mērā glāba viņam dzīvību. Cietušajam paveicās, ka viņam vēdera dobumā nebija nekā, viss bija repretiniālajā telpā aiz vēdera dobuma, kur tā telpa ir samērā neliela, kaut gan var slāņoties uz augšu un uz mazo iegurni, bet ņemot vērā, ka brūces slāņi slēdz to kā korķis, strādā kā vārstuļi, tur var sakrāties pietiekoši daudz un, ja spiediens nav vairs tik augsts cik ir asins zudums, pacients izdzīvo, viņam veidojās iekšēja tamponāda, vairāk nav kur asiņot. Bija acīmredzami, ka tā bija naža durta brūce. Tas bija neapšaubāmi, jo brūces malas, lokalizācija, audu izmaiņu struktūra neliecināja, ka tas bija kaut kas cits, bet līdzīgus miesas bojājumus var varbūt iegūt arī ar kādiem citiem priekšmetiem. Pacientam tika veltītas piecas stundas operācijas zālē un divas vai trīs nedēļas operācijas specperiodā, viņam paveicās. Pēc operācijas /pers. B/ varēja kontaktēties tūlīt pat.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. D/ liecināja, ka atpazīst cietušo, kuru viņš atradis uz ielas un izsaucis viņam ātro palīdzību. Tas noticis 2011.gada vasarā, kaut kur ap plkst.22.00 vakarā, viņš kā parasti pastaigājies, gājis savas mājas virzienā un ieraudzījis zālē celiņa malā sēdošu vīrieti, kurš lūdzi izsaukt ātro palīdzību. Jautājis, kas ir noticis un vīrietis pacēlis maiku, tur bija redzama naža durta brūce. Liecinieks izsauca ātro palīdzību, un pēc tam uzreiz piezvanīja policijai. Cietušais /pers. B/ lieciniekam neko nepastāstīja, viss ko viņš paguva pateikt, bija viņa vecums, pēc tam jau viņš tika iecelts reanimācijas mašīnā. Viņš bija bāls, knapi runāja, varēja redzēt, ka viņa stāvoklis bija ne visai labs. Atbrauca reanimācija, iecēla cietušo mašīnā, uzreiz lieciniekam piezvanīja policija un liecinieks devās viņiem pretī. Liecinieks neredzēja, ka cietušais būtu runājis. Liecinieks ātro palīdzību izsauca no sava telefona, viņš bija viens, arī

cietušais bija viens. Cietušais bija pietupies, lūdza, lai izsauc ātro palīdzību, neteica, kas viņu sadūris.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. H/ liecināja, ka ir apsūdzētā māte, viņa ir pazīstama ar cietušo, jo cietušais bieži apmeklēja viņas kāpņu telpu, patstāvīgi zvanīja pie durvīm, pa telefonu, pat tad, kad dēls bija darbā. Lieciniece liecināja, ka tajā dienā /pers. A/ aizbrauca uz darbu un lieciniece devās uz mežu ogot. Vakarā lieciniece ap plkst.21.00 bija veikalā „Maxima". Pēc plkst.22.00 dēls bija mājās un pie loga pīpēja, lieciniece viņu redzēja. Dēla soma bija mājās, viņai dēls palīdzēja uznest somas uz dzīvokli, pēc tam viņš sēdēja, viņam bija alus. Parasti dēls atnāk no darba, paēd vakariņas un iet gulēt, skatās televizoru, lieciniece viņu neredz un nedzird.

Tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta 2.punktu, tika nolasītas liecinieces /pers. H/ 2011.gada 28.jūlijā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kad /pers. H/ būdama nopratināta kā lieciniece liecinājusi, ka ir dzīvokļa, kas atrodas /adrese/, īpašniece. Viņas dēls /pers. A/ ir deklarējies šajā dzīvoklī pirms vairākiem gadiem un Apmēram pirms mēneša /pers. A/ iestājās pastāvīgā darbā, kur ar viņu tika noslēgts līgums. Kā sauc firmu, lieciniece nevar pateikt, zina tikai, ka darbs ir saistīts ar būvniecību. Uz darbu /pers. A/ gāja ap plkst.7.00 no rīta un atgriezās ap plkst.19.00. Darba dienās vakarus pavadīja mājās. 2011.gada 18.jūnijā ap plkst.21.00 lieciniece devās uz veikalu „Maxima", kas atrodas blakus mājām, /adrese/. /pers. H/ izgāja no veikala pirms pašas tā slēgšanas ap plkst.22.00 un gāja uz māju. Pieejot pie mājas, dzīvokļa logā ieraudzīja dēlu /pers. A/ viņš jautāja, vai mātei ir vajadzīga palīdzība, tā kā viņai bija divi pilni tīkli ar produktiem, /pers. A/ nokāpa lejā un palīdzēja ienest tīklus dzīvoklī. Dzīvoklī - virtuvē /pers. H/ padzēra tēju, /pers. A/ turpat dzēra alu. Ap plkst.23.00 lieciniece aizgāja uz savu istabu, ar ko turpmāk nodarbojās /pers. A/, pateikt nevar /1.sējums lietas 54.lapa ar tulkojumu lietas 55.lapā/.

Pēc šo liecību nolasīšanas lieciniece pilnībā apstiprināja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. I/ liecināja, ka pazīst apsūdzēto, savukārt cietušais ir viņas dēls. Apsūdzēto lieciniece pazīst apmēram gadu, viņš ir bijis ļoti biežs viesis, nācis pie dēla, nekad nav bijis skaidrā prātā, bija gadījumi, kad viņu vajadzēja dzīt prom ar varu. Lieciniecei ar /pers. A/ nebija īpaši labas attiecības. Tajā vakarā lieciniece atnāca mājās, kur sastapa dēla draudzeni, kura paskaidroja, ka dēls kopā ar /pers. A/ bija ienākuši un tad aizgāja pie /pers. A/, un viņi ir pļaviņā, kur viņasprāt, viņi kopīgi lieto alkoholiskos dzērienus. Dēlam nebija mobilā telefona, liecinieciei bija saglabāts /pers. M/ mobilajā telefonā numurs. Lieciniece piezvanīja /pers. A/, lai palūgtu parunāt ar dēlu, jo gribēja zināt ko viņš dara un kur viņš ir. /pers. A/ nedeva, meta nost klausuli. Lieciniece zvanīja uzstājīgāk, tad /pers. A/ sāka viņu apsaukāt ar necenzētiem vārdiem, bet lieciniece tam nepievērsa uzmanību, jo viņas mērķis bija aprunāties ar dēlu. Dažreiz savienojās telefons un viņa dzirdēja, ka viņi runājās un saprata, ka viņi vienkārši sēž un lieto alkoholu. Nākamās dienas rītā piezvanīja no policijas un pateica, ka dēls atrodas reanimācijā, ka viņš atrasts pļaviņā sadurts. Lieciniece piezvanīja /pers. A/ un jautāja, kas vakar ir noticis, viņš sāka kliegt, ka viņu jau sen vajadzēja nosist un nometa klausuli. Lieciniece vēlreiz piezvanīja, teica, ka viņi vakar bija kopā, un jautāja, kas notika, tad /pers. A/ sāka runāt un teica, ka viņi kopā aizgāja līdz stacijai un /pers. B/ aizgāja gulēt uz dārziem. /pers. A/ neko nezinot, viņš aizgājis mājās. Lieciniece piezvanīja uz slimnīcu, kur viņai atbildēja, ka operācija ir beigusies, /per. B/ ir dzīvs, bet nevajag tagad nav jēgas pie viņa braukt, var braukt pie viņa vakarā. Pēc plkst.16.00 lieciniece aizbrauca uz slimnīcu, piegāja pie /pers. B/, kurš bija pamodies pēc narkozes un viņš paskaidroja, ka viņu sadūra /pers. A/. Policijas darbinieks sākotnēji lieciniecei pateica, ka dēls ir teici, ka viņu sadūra nepazīstams cilvēks, bet viņai likās, ka dēls melo un kādu aizstāv, ka vēl nav sapratis, kas ir noticis. Slimnīcā ārsts teica, lai /pers. B/ neaiztiek, jo viņš vēl īsti nesaprot kas ar viņu ir noticis. Pēc tam bija pienācis policijas darbinieks, lieciniece viņam jautāja, kur tika atrasts /pers. B/, policijas darbinieks atbildēja, ka atrada pļaviņā jauns cilvēks un izsauca ātro palīdzību. Tad lieciniece saprata, ka /pers. A/ meloja, sakot, ka viņi stacijā izšķīrās un /pers. B/ aizgāja uz dārziņiem. /pers. I/ atgriezās mājās un zvanīja /pers. A/, viņš neatbildēja.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. J/ liecināja, ka viņš strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Kurzemes iecirknī vecākā inspektora amatā dežūrdaļā. Liecināja, ka nav veicis procesuālas darbības - pratināšanu šīs lietas izmeklēšanas laikā, neko sīkāk liecināt nevar, jo notikumus neatceras.

Tiesas sēdē liecinieks/pers. M/liecināja, ka viņš strādā Rīgas Kurzemes iecirknī, kur strādājis arī 2011.gadā Kriminālpolicijā. Atceras, ka veicis likuma ietvaros kādas procesuālās darbības ar /pers. A/, iespējams, arī ar cietušo, bet sīkāk neko nevar liecināt, jo neatceras.

Tiesas sēdē lūgumi pārbaudīt tos rakstveida pierādījumus un dokumentus, kas norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, netika pieteikti. Minētajā procesuālajā dokumentā norādītie pierādījumi apliecina:

no 2011.gada 18.jūlija telefonogrammas redzams, ka 2011.gada 18.jūlijā uz /pers. E/ pilsētas slimnīcu NMP/02 brigādes ārste /pers. C/ no Jūrmalas gatves 88 nogādāja /pers. B/ ar durtu brūci kreisā sāna rajonā ar nieres bojāšanu, šoku, alkoholu. Trauma gūta /adrese/ /1.sējums lietas 2.lapa/.

No 2011.gada 18.jūlija apskates protokola un shēmas redzams, ka apskatīts /adrese/ zaļās zonas sektors pie celiņa, kas ved uz dzelzceļa staciju Imanta, objekts ir sektors zālājā pie celiņa, kurš savieno Imantas staciju un amatniecības vidusskolu /adrese/. Ejot pa asfaltēto celiņu no amatniecības vidusskolas virzienā uz Imantas staciju, ir redzams, ka pusceļā atrodas klajums. Celiņa labajā pusē atrodas trīs laternas, kuras apskates laikā neapgaismo celiņu. Kreisajā pusē pretī pirmajai laternai ir redzams, ka zālājs ir nomīdīts. Apskates laikā klātesošais /pers. D/ norāda, ka vietā, kur ir nomīdīts zālājs, ir atradis ievainotu vīrieti guļam zālājā. Apskatot zālāju norādītajā vietā, netiek atrasti nekādi priekšmeti vai pēdas. Apskates laikā līst lietus un celiņš, zālājs ir slapjš /1.sējums lietas 4.-6.lapa/.

No 2011.gada 18.jūlija Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartes kopijas redzams, ka 2011.gada 18.jūlijā plkst.22.03 pieņemts izsaukums no telefona numura 28824046 uz dzelzceļa staciju „Imanta", pacients /pers. B/ durti griezta penetrējoša brūce....., neskaidrā rokraksta dēļ nav viss ieraksts salasāms, ierašanās adresē plks.22.06, ierašanās pie slimnieka plkst.22.07, sūdzības par apgrūtinātu elpošanu, nelabu dūšu, vājumu un stiprām sāpēm, nākot ģībonis, pacients nogādāts /pers. E/ slimnīcā plkst.22.52 /1.sējums lietas 58.-59.lapa/.

No 2011.gada 25.augusta eksperta atzinuma Nr.23-2214 redzams, ka pamatojoties uz medicīnisko dokumentu datiem, ņemot vērā apstākļus, secināts, ka cietušajam /pers. B/ konstatēti šādi miesas bojājumi - durta penetrējoša brūce kreisā sānā, ar resnās zarnas liesas leņķa un lejupejošās daļas bojājumu, kas izsauca asiņošanu vēdera dobumā /ap 2000ml asiņu un asins recekļu/ un radīja

nepieciešamību izgriezt lejupejošo zarnu, ar asinsizplūdumu lielajā jostas muskulī un jostas un zarnkaula muskulī, ar kreisās nieres un tās asinsvada bojājumu, kas izsauca asiņošanu telpā aiz vēderplēves un radīja nepieciešamību izņemt kreiso nieri. Konstatētie miesas bojājumi varēja rasties asa, duroši-griezoša priekšmeta ne mazāk kā vienas traumatiskas iedarbības rezultātā 2011.gada 18.jūlijā, minētā brūce radusies pirms neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes ierašanās norādītajā adresē un pēc sava rakstura tie kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai /kreisās nieres izņemšana/ radīja vispārējo darbaspēju paliekošu zaudējumu 50% apmērā /1.sējums lietas 71.-74.lapa/.

No 2011.gada 21.septembra konfrontēšanas protokola redzams, ka konfrontēšana veikta starp cietušo /pers. B/ un aizdomās turēto /pers. A/ un /pers. A/ liecināja, ka ir pazīstams ar sev pretī sēdošo /pers. B/, viņi ir paziņas. /pers. B/ liecināja, ka sev pretī sēdošo /pers. A/ pazīst, viņu attiecības kā paziņām. /pers. A/ liecināja, ka 2011.gada 18.jūlijā no plkst.16.30 bija kopā ar /pers. B/. /pers. B/ liecināja, ka 2011.gada 18.jūlijā no plkst.16.30 iebrauca pie /pers. A/, pie viņa uz darbu Rīgas centrā, no turienes viņi kopā brauca uz Imantu. /pers. A/ liecināja, ka bija kopā ar /pers. B/ laukumiņā pie „Volvo" centrs no plkst.18.00, viņi dzēra alu. /pers. B/ liecināja, ka laukumiņā pie „Volvo" centra bija kopā ar /pers. A/ no plkst.18.00, viņi dzēra alu. /pers. A/ liecināja, ka deva savu mobilo telefonu /pers. B/ piezvanīt. /pers. B/ liecināja, ka /pers. A/ nedeva viņam savu mobilo telefonu piezvanīt. /pers. A/ liecināja, ka viņu starpā tajā vakarā nebija nekāda konflikta un viņš neizteicās rupji par /pers. B/ māti. /pers. B/ neapliecināja /pers. A/ liecības un liecināja, ka /pers. A/ rupji izteicās par viņa māti. /pers. A/ liecināja, ka nenodarīja miesas bojājumus /pers. B/. /pers. B/ neapstiprināja /pers. A/ liecības un liecināja, ka /pers. A/ viņam iedūra ar nazi kreisajā sānā. /pers. A/ liecināja, ka tajā vakarā viņam nebija līdzi nazis. /pers. B/ neapstiprināja /pers. A/ liecības un liecināja, ka /pers. A/ bija līdzi nazis, spīdīgs, saliekamais. /pers. A/ liecināja, ka pirmais no laukumiņa pie „Volvo" centra aizgāja /pers. B/. /pers. B/ neapstiprināja /pers. A/ liecības un liecināja, ka pirmais aizgāja /pers. A/, ka pēc dūriena ar nazi viņš nevarēja pārvietoties. /pers. A/ liecināja, ka abu šķiršanās laikā, kad izklīda pa mājām, neko neteica /pers. B/. /pers. B/ neapstiprināja /pers. A/ liecības un liecināja, ka /pers. A/ jautāja: „Varbūt piebeigt Tevi?" /1.sējums lietas 100. - 101.lapa ar tulkojumu 102.-103.lapa/.

No 2012.gada 26.septembra eksperta atzinuma par poligrāfa ekspertīzes veikšanu Nr.663 secināts, ka /pers. A/ melo teikdams, ka ar /pers. B/ kopējā alkohola lietošanas laikā viņam līdzi nebija nazis. /pers. A/ melo teikdams, ka nav nodarījis /pers. B/ miesas bojājumus /1.sējums lietas 152.-153.lapa/.

2012.gada 8.oktobra ziņojumā norādīts, ka kriminālprocesa ietvaros tika pieprasīta telefona numuru izdruka no SIA „Tele 2". Tika veikta izdrukas analīze par telefona zvaniem no /pers. A/ telefona, kas attiecas uz doto kriminālprocesu. No izdrukas izriet, ka /pers. I/ /telefona numurs /numurs// zvanīja uz /pers. A/ telefona numuru - /numurs/2011.gada 18.jūlijā plkst.19.54; plkst.19.56; plkst.20.12; plkst.20.13; plkst.20.43; plkst.21.29. No izdrukas redzams, ka /pers. I/ daudz reizes zvanīja /pers. A/ nozieguma izdarīšanas dienā un laikā 2011.gada 18.jūlijā /1.sējums lietas 205.-208.lapa/.

Minētie pierādījumi veido vienotu un loģisku pierādījumu virkni, kas pilnībā apstiprina /pers. A/ inkriminēto darbību izdarīšanu. Pierādījumi iegūti pirmstiesas procesa laikā un pārbaudīti tiesas sēdē, ievērojot Kriminālprocesa likuma prasības, tiesai nav pamata apšaubīt pierādījumu ticamību, attiecināmību un pieļaujamību.

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā neatzina, /pers. A/ vaina pilnībā pierādīta gan ar cietušā /pers. B/ pirmstiesas izmeklēšana laikā un tiesas izmeklēšanas laikā sniegtām liecībām par notikuma apstākļiem, kuras ir konsekventas, saskanīgas un loģiskas, liecinieku /pers. D/, /pers. C/, /pers. F/, /pers. H/ un /pers. I/, kā arī ar konfrontēšanas protokolu starp cietušo un apsūdzēto, cietušais iepriekš pazina apsūdzēto, viņiem līdz notikumam bija labas savstarpējas attiecības, viņam nav pamats apmelot /pers. A/ un tiesai nav pamats neticēt šīm liecībām, jo tās apstiprinās arī ar pārējiem lietā esošiem un tiesas sēdē pārbaudītiem un spriedumā analizētajiem pierādījumiem, ar telefonu izdrukām un to analīzi, ar eksperta atzinumu par miesas bojājumu konstatēšanu un poligrāfa ekspertīzi. Tiesas izmeklēšanas laikā netika noskaidroti tādi apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt cietušā un liecinieku liecību objektivitāti. Savukārt apsūdzētā liecības tiesa vērtē kā pašaizstāvības versiju un mēģinājumu izvairīties no atbildības par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Tiesas sēdē aizstāve norādīja, ka cietušais sākotnēji norādījis, ka viņam uzbraukuši divi vīrieši, taču tas neapstiprinās ne ar kādiem pierādījumiem un tiesa nav guvusi pierādījumus šādam faktam.

/pers. A/ rīcība kvalificējama pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas, jo viņš tīši nodarīja /pers. B/ tādu miesas bojājumu, kas bīstams viņa dzīvībai un bijis par iemeslu orgāna zaudēšanai un veselības traucējumiem, kas saistīts ar vispārējo darbaspēju paliekošu zaudējumu 50% apmērā.

Atzīstot apsūdzētā vainu par pierādītu, nodarījuma kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā, par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms. Lietā nav konstatēti kriminālatbildību izslēdzoši apstākļi.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa - vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka /pers. A/ deklarētā un faktiskā dzīvesvieta ir /adrese/ /1.sējuma lietas 30.lapa/, viņam vidējā izglītība, pēc apsūdzētā teiktā viņa apgādībā ir pieci bērni, taču viņu vārdus un dzimšanas datus nosaukt nevarēja, algotu darbu nestrādā, nav likumīga iztikas avota, kopš 2009.gada 3 /trīs/reizes administratīvi sodīts, naudas sodi nav izciesti /1.sējums lietas 31.lapa/,/pers. A/ agrāk sodīts 2 /divas/ reizes:

1)1991.gada 14.janvārī Rīgas rajona tiesā pēc Latvijas Kriminālkodeksa 197.panta otrās daļas, 15.panta otrās daļas, 85.panta trešās daļas, 121.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem,

2)1997.gada 24.septembrī Augstākā tiesā pēc Latvijas Kriminālkodeksa 105.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 7 gadiem, 2003.gada 23.augustā atbrīvots no Jelgavas cietuma pēc soda izciešanas /1.sējums lietas 41. un 230.-235.lapa/. No VAS „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta izziņas izriet, ka /pers. A/ uzskaitē nav /1.sējums lietas 48.lapa/.

No VAS „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta izziņas izriet, ka /pers. A/ uzskaitē no 1986.gada līdz 1988.gadam ar diagnozi: viegla psihiskās attīstības aizture. 1980.gadā ATPE diagnoze: pataloģiska attīstība. 1996.gadā ATPE diagnoze: nesocializēti uzvedības traucējumi. 1997.gadā STPE diagnoze: organiski personības un uzvedības traucējumi, kuri komplicējas ar posttraumatiska stresa sindromu. Visos gadījumos ieteikts atzīt par pieskaitāmu. No 2006.gada 11.jūlija līdz 2006.gada 18.jūlijam ārstējies stacionārā ar diagnozi: šizotipiski traucējumi uz organiski izmainīta fona. No 2009.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 7.janvārim ārstējies stacionārā ar diagnozi: šizotipiski traucējumi. Alkohola kaitējoša pārmērīga lietošana, tīšs paškaitējums, sitot logu. Ambulatoro nodaļu neapmeklē, tādēļ nav ziņu /pers. A/ psihiskās veselības stāvokli /1.sējums lietas 49.lapa/. No 2011.gada 20.oktobra ambulatorās tiesu psihiatriskās ekspertīzes atzinuma Nr.635/2011 redzams, ka /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma īstenošanas laikā neslimoja ar psihisku slimību, viņam bija organiski personības un uzvedības traucējumi. /pers. A/ noziedzīgā nodarījuma īstenošana slaikā organisko personības un uzvedības traucējumu dēļ varēja apzināties savu darbību un to vadīt, kas atbilst juridiskajam kritērijam - pieskaitāms. Viņam ir nepieciešama ārstēšanas uz vispārējiem noteikumiem, bet nav lietderīgi piemērot viņam medicīniska rakstura piespiedu līdzekļus. Ar /pers. A/, ņemot vērā viņa psihisko stāvokli, garīgo attīstības līmeni, var veikt izmeklēšanas darbības, viņš var pareizi uztvert lietai nozīmīgus apstākļus un pareizi par tiem liecināt /1.sējums lietas 93.- 96.lapa/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, ir smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu, tiesa nekonstatē apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, jo ar Augstākās tiesas 1997.gada 24.septembra spriedumu apsūdzētais atzīts par vainīgu Latvijas Krimināl kodeksa 105.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas sankcijā noteikts sods - brīvības atņemšana uz laiku līdz septiņiem gadiem un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā personību, raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzēto /pers. A/ novērtē kā tādu personu, kurai ir grūtības likumpaklausības principu ievērošanā.

Izvērtējot, kāds soda veids piemērojams apsūdzētajam, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un izdarīšanas veidu, sabiedrisko bīstamību un radīto kaitējumu, to, ka izdarīts ir smags noziegums, cietušajam noziedzīgā nodarījuma rezultātā ir nodarīt smagi miesas bojājumi, kas radīja vispārējo darbaspēju paliekošu zaudējumu 50% apmērā. Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir piemērojams Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētais soda veids - brīvības atņemšana. Izvērtējot piemērojamā soda termiņu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais smagus miesas bojājumus /pers. B/ nodarījis savstarpēja strīda laikā, to, ka apsūdzētais agrāk sodīts par līdzīga nozieguma izdarīšanu, Augstākās tiesas 1997.gada 24.septembra spriedumu apsūdzētais atzīts par vainīgu Latvijas Krimināl kodeksa 105.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā, nedzēstas sodāmības laikā, viņš izdarīja jaunu noziedzīgu nodarījumu, ka nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, to, ka konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi un atzīst par iespējamu piemērot /pers. A/ Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzēto sodu - brīvības atņemšanu uz 4 gadiem, piemērojot arī likumā paredzēto papildsodu - policijas kontroli.

Kriminālietā 2011.gada 26.jūlijā /pers. A/ aizturēts Krimināl procesa likuma 264.panta pirmās daļas 2.punkta kārtībā /1.sējums lietas 22.lapa/. 2011.gada 28.jūlijā /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis-apcietinājums /1.sējums lietas 52.-53.lapa/. Apsūdzētajam/pers. A/ kriminālietā 2011.gada 9.decembrī grozīts drošības līdzeklis -apcietinājums, uz nodošana policijas uzraudzībā /1.sējums lietas 146.lapa/. Drošības līdzeklis apsūdzētajam nav grozāms, ņemot vērā, ka apsūdzētais nav pārkāpis drošības līdzekļa nosacījumus. Tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim ir atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu iepriekšējo apcietinājumu tiesa ieskaita soda laikā, skaitot vienu iepriekšējā apcietinājuma dienu par vienu brīvības atņemšanas dienu.

Tiesas sēdē prokurore, izmantojot Krimināl procesa likuma 456.panta trešajā daļā noteiktās tiesības, pieteica un uzturēja pieteikumu par kaitējuma kompensācijas piedziņu no apsūdzētā /pers. A/ valsts interesēs, ko Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības administrācija, saskaņā ar likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 4.panta pirmo daļas 1.punktu, cietušajam /pers. B/ izmaksājusi kompensāciju Ls 420 apmērā. Minētā kompensācija ieskaitīta /pers. B/ kontā 2011.gada 18.oktobrī, ko apliecina maksājuma uzdevums Nr.KOM00307 /1.sējums lietas 107.lapa/.

Tiesa uzskata, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms. Saskaņā ar likumu „Par valsts kompensāciju cietušajiem" Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības fonda administrācija 2011.gada 6.oktobrī pieņēmusi lēmumu Nr.6-1.1/302 par valsts kompensāciju, ar kuru tika nolemts izmaksāt /pers. B/ kā cietušajam kriminālprocesā Nr.11096209311 valsts kompensāciju Ls 420 apmērā /1.sējums lietas 106.lapa/. Minētā likuma 4.panta pirmās daļas 4.punkts nosaka, ka Juridiskās palīdzības administrācijai ir uzdevums regresa kārtībā vērsties pret vardarbīgā noziedzīgā nodarījuma izdarītāju vai viņa līdzdalībnieku un 16.pants nosaka, ka Juridiskās palīdzības administrācija pret vardarbīga noziedzīga nodarījuma izdarītāju vai viņa līdzdalībnieku pārņem cietušā tiesības uz kompensāciju izmaksātās summas apmērā.

Minētā likuma 2.panta otrā daļa nosaka, ka valsts kompensācijas pieprasīšana un izmaksāšana, pamatojoties uz šo likumu, neierobežo cietušā tiesības pieprasīt kompensāciju saskaņā ar Krimināl procesa likumu. Līdz ar to no apsūdzētā /pers. A/ ir piedzenama kaitējuma kompensācija Ls 420 apmērā par labu valstij.

Cietušais/pers. B/ pirmstiesas izmeklēšanas krimināl procesā pieteicis materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 231,00, ko veido

slimnīcas izdevumi, un morālā kaitējuma apmēru Ls 15 000. Šo kompensācijas pieteikumu cietušais uzturēja tiesas sēdē, atņemot Ls 420, ko viņš ir saņēmis no valsts kā kompensāciju, šobrīd uzturot kompensāciju Ls 14 811 apmērā. Turklāt cietušais norāda, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā viņam ir nodarītas gan fiziskas ciešanas, gan paliekošs sakropļojums /izņemta niere, daļa zarnu, daļa kuņģa/, gan ar to saistīts darbspēju zudums, iegūta trešās grupas invaliditāte, šobrīd ir liegta iespēja strādāt algotu darbu. Uzskata, ka vainīgai personai ir jāatmaksā viņu nodarītie kaitējumi – kā mantiskie zaudējumi, tā arī morālais aizskārums un fiziskās ciešanas. Ņemot vērā nodarījuma smagumu un dziļumu, kā arī neatgriezeniskumu, cietušais vērtē morālo aizskārumu Ls 15 000,00 apmērā.

Krimināprocesa likuma 350.panta pirmajā un otrajā daļā noteikts, ka, kaitējuma kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgo nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, un kompensācija ir kriminālatiesisko attiecību regulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Likums nosaka, ka cietušajam jāpamato pieprasītās kompensācijas apmērs.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību ir izdarījis. Apsūdzētā/pers. A/ izdarītās noziedzīgās darbības ir tiešā cēloņsakarībā ar cietušajam nodarītajiem zaudējumiem.

Cietušā pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija Ls 231,00 apmērā tiek pamatota ar lietas materiāliem pievienotiem izdevumu apliecinošiem dokumentiem /1.sējums lietas 217.-218.lapa/. Tiesa, izvērtējot šo izdevumu attiecināmību uz radītajiem miesas bojājumiem, konstatē, ka visi šie norādītie izdevumi ir pilnībā saistīti ar cietušajam nodarītajiem miesas bojājumiem.

No lietas materiāliem pievienotā rēķina Nr. 22996-11/409215 redzams, ka cietušais /pers. B/ samaksājis par ārstēšanos stacionārā no 2011.gada 18.jūlija līdz 2011.gada 29.jūlijam /11 gultas dienas/ un par veiktajām manipulācijām, līdzmaksājumu par operācijām Ls 149,50 /1.sējums lietas 218.lapa/, no lietas materiāliem pievienotā rēķina Nr. 24793-11/411218 redzams, ka cietušais /pers. B/ samaksājis par ārstēšanos stacionārā no 2011.gada 4.augusta līdz 2011.gada 11.augustam /7 gultas dienas/ un par veiktajām manipulācijām Ls 81,50 /1.sējums lietas 217.lapa/. Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi šos pievienotos dokumentus, atzīsts, ka tie ir attiecināmi uz šo miesas bojājumu ārstēšanu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. B/ pieteikums par materiālā kaitējuma kompensācijas piedziņu no apsūdzētā /pers. A/ par ārstniecības izdevumiem Ls 231,00 apmērā ir pamatots un būtu apmierināms.

Lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka cietušajam būtu radušies ārstēšanās vai kādi citi izdevumi, kurus viņam kā kompensāciju jau izmaksājusi Tieslietu ministrijas Juridiskās palīdzības fonda administrācija.

Likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" mērķis ir nodrošināt fiziskajai personai, kura Krimināprocesa likumā noteiktajā kārtībā ir atzīta par cietušo, tiesības saņemt valsts kompensāciju par tīša noziedzīga nodarījuma rezultātā radīto morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām vai mantisko zaudējumu, ja noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajam nodarīti smagi miesas bojājumi. Uz šī likuma pamata cietušajam ir jau atlīdzināti zaudējumi Ls 420,00 apmērā.

Ņemot vērā, ka šī izmaksātā valsts kompensācija ir izmaksāta, lai atlīdzinātu cietušajam radītos zaudējumus, nevis par miesas bojājumu nodarīšanas faktu kā tādu, tiesa atzīst, ka no cietušā pieteiktās materiālās kaitējuma kompensācijas apmēra ir atrēķināma jau izmaksātā summa Ls 420,00, tādejādi no apsūdzētā par labu cietušajam nav piedzenama naudas summa kā materiālā kaitējuma kompensācija.

Morālā kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām vai darbībām aiz neuzmanības, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības. Ņemot vērā, ka /pers. A/ tiek atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kuru rezultātā cietušajam nodarīti smagi miesas bojājumi, tas ir, tiek atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, ar kuriem tika apdraudēta cietušā veselība, apsūdzētajam ir pienākums atlīdzināt morālo kaitējumu.

Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu. Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes. Morālā kaitējuma sekas var kompensēt, bet valsts nav noteikusi konkrētām situācijām atbilstošas konkrētas summas. Lai izvērtētu piespriežamā morālā kaitējuma apmēru, tiesa vadās no tiesu prakses, ievērojot cilvēktiesību principus un ievērojot saprātīguma un taisnīguma principu. Šī kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam jāmaksā cietušajam, lai izlīdzinātu negatīvo ietekmi uz cietušā psihi un likvidētu ar likumpārkāpumu radītās ciešanas. Cietušais/pers. B/ uzskata, ka procesuālā taisnīguma atjaunošanai morālās atlīdzības apmērs ir 14 811 lati, kas ir samērīgs ar cietušajam nodarīto morālo kaitējumu.

Tiesa atzīst, ka ar lielas kompensācijas piespriešanu, nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina, un morālā kaitējuma apmērs nevar kalpot kā sods apsūdzētajam par nodarīto.

Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Saskaņā ar minēto un Krimināprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā noteiktajiem vērtēšanas kritērijiem, tiesa atzīst, ka cietušajam šī noziedzīgā nodarījuma rezultātā ir radies morāls aizskārums, jāveic operācijas, izņemot orgānus, kas radīja vispārējo darbaspēju paliekošu zaudējumu 50% apmērā, kā arī turpmāk brīvi nevarēs izvēlēties profesiju un tajā strādāt.

Izvērtējot pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa uzskata, ka tas nav samērīgs ar nodarīto kaitējumu un sekām. Apsūdzētā vainas dēļ cietušā /pers. B/ veselībai ir nodarīts kaitējums, taču, nosakot piedzenamās kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā visus notikuma apstākļus, valsts ekonomisko situāciju, kā arī reālo iespēju apsūdzētajam atlīdzināt nodarīto naudas izteiksmē.

Izvērtējot morālā kaitējuma apmēru, tiesa konstatē, ka morālā kaitējuma kompensācija lietā nosakāma Ls 6000,00 apmērā un uzskata, ka šāda summa ir pamatota un pietiekama morālā aizskāruma atlīdzināšanai un taisnīguma nodibināšanai. Morālā kaitējuma kompensācijas noteikšana nav sods Krimināllikuma izpratnē, savukārt nesamērīgi liela kompensācijas apmēra noteikšana ir līdzvērtīga sodam, tomēr dubultās sodīšanas princips nav pieļaujams.

Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu, atzīst cietušā tiesības prasīt radītā kaitējuma atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, ja uzskata, ka ar šo kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais kaitējums.

Tiesas sēdēs pēc apsūdzētā /pers. A/ lūguma viņa aizstāvībai tika pieaicināta zvērināta advokāte L.Rūsiņa, kurai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un Ministru kabineta noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība 115,00 latu apmērā /1.sējums lietas 236.-237.,2.sējums lietas 4.,13.,36. un 43.lapa /. Krimināllietā nav ziņu, kas dotu pamatu apsūdzēto atzīt par personu, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.pantu ir tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvi, līdz ar ko no /pers. A/ valsts ienākumos piedzenami 115,00 lati par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 527.-530.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu smaga nozieguma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 /četriem/ gadiem un policijas kontroli uz 2 /diviem/ gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīt /pers. A/ atrašanos apcietinājumā no 2011.gada 26.jūlija līdz 2011.gada 9.decembrim.

Drošības līdzekli - nodošana policijas uzraudzībā, atstāt negrozītu līdz laikam, kad spriedums stāsies spēkā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos Ls 420 /četri simti divdesmit lati un 00 santīmi/, ko Juridiskās palīdzības administrācija izmaksājusi /pers. B/ kā kompensāciju saskaņā ar likumu „Par valsts kompensāciju cietušajam", nosakot termiņu labprātīgai izpildei - 30 /trīsdesmit/ dienas no sprieduma stāšanās spēkā dienas, šos izdevumus iemaksājot ar sekojošiem rekvizītiem: Valsts kase, reģ. Nr. 90000050138, kontā Nr. LV68TREL1060001239300, BIC kods:TRELLV22; iemaksas mērķis: Valsts kompensācijas summas samaksa.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 6000,00 /seši tūkstoši lati, 00 santīmi/ apmērā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos procesuālos izdevumus Ls 115,00 /viens simts piecpadsmit lati un 00 santīmi/ apmērā par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 /trīsdesmit/ dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt 30 /trīsdesmit/ dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei, norādot kā saņēmēju: valsts kase**,** NMR Nr.90000050138, konta Nr./konta numurs/, valsts kase TREL LV22, maksājuma mērķī norādot krimināllietas Nr.11096209311 par advokātes pakalpojumiem pirmās instances tiesā. Procesuālo izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti jāiesniedz Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā, 109.kabinetā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 /desmit/ dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena - 2013.gada 21.novembris.

Tiesnese G.Krieviņa